

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiae, De Vita
S. Patris Francisci, Liber I.**

Bonaventura <Sanctus>

Antverpiæ, 1597

§. 7. De cæcis illuminatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41460

in nigredinem versa, desperata esset ab omnibus: votū fecit B. Francisco, & eius cœpit moriens auxiliū inuocare. Emissō autem voto celeriter obdormiuit: viditq; in somnis, B. Franciscum se dulciter alloquentem ac requirentem; vtrum faciem ipsius agnosceret, & an Antiphonam illam Virginis gloriosæ, *Salve Regina misericordie*, sciret ad honorem eiusdem Virginis recitare. Quā respondente se habere notitiā de vtrisque; Incipe, ait Sanctus, antiphonam sacram: & antequam compleas, paries cum salute. Ad hanc vocem euigila- uit mulier, & cum timore cœpit dicere, *Salve Regina misericordie*. Cumq; illos misericordes oculos precaretur, fructumque commemoraret vteri virginis: continuò cunctis liberata pressuris, infantem speciosum peperit; gratias agens Reginae misericordie, quæ per B. Francisci merita, ipsius fuerat dignata misereri.

*Recitans An-
tiphona Salve
Regina mis-
ericordie, sacra-
le peperit.*

§. 7. De cæcis illuminatis.

- I. In conuentu fratrum Minorum Neapoli, cum quidam frater, Robertus nomine, cæcus annis plurimis extitisset: creuit in oculis eius caro superflua, motum & vsum impediens palpebrarum. Cum igitur fratres forenses, ad diuersas mudi partes tendentes, ibidem plurimi conuenissent: beatus Pater Franciscus speculū obedientie sanctæ, vt eos miraculi nouitate hortaretur ad iter, prædictū fratrem, ipsis præsentibus tali modo curauit. Iacebat nocte quadam, frater Robertus prædictus æger ad mortem; iamq; sibi fuerat anima commendata: tūm ecce astitit ei beatus Pater cum tribus fratribus omni sanctitate perfectis; videlicet S. Antonio, fratre Augustino, & fratre Iacobo de Assisio: qui sicut eum perfecte fuerant secuti dū viuerent,

*Oculos mor-
bidos fratri
eiusdem me-
dicatur.*

ita

ille indefessus miserorum adiutor, precibus supplicantis. Nam oculum aridum, mirabili virtute, in locum suum, pristinumq; vigorem restituit, & lucis optatæ radiis illustrauit.

4.

In eadem Prouinciâ apud Castrum, magni ponderis lignum ex alto prorupit, & cuiusdam Sacerdotis caput grauissimè quassans, sinistram oculum excæcauit. Qui humi deiectus, cœpit altâ voce sanctum Franciscum luctuose clamare, dicens; Succurre Pater sanctissime: vt ad festum tuum ire valeam, sicut fratribus tuis ire promisi. erat enim vigilia Sancti. Qui statim exurgens, peroptimè liberatus, in vocem prorupit laudis & gaudij: & circumstantes omnes, qui eius miseriæ condolebant, in stuporem conuertit & iubilum. Iuit ad festum, narrans omnibus, quam in se expertus fuerat clementiam & virtutem.

5.

*Ex voto, oculus
feno diuisus
sanatur.*

Vir quidam de monte Gargano, dum in vineâ suâ laborans, lignum quoddam ferro succideret, proprium percussit oculum: & sic diuisit per medium, vt quasi media pars ipsius exterius depederet. Cumq; in tam desperato periculo, desperaret sibi posse per hominem subueniri: ieiunaturum se in festo S. Francisci, si ei succurreret, repromisit. Statim in loco debito, viri oculum Sanctus Dei restituit: sicq; diuisum reiunxit, & lumine pristino decorauit, vt nullius læsionis vestigia remanerent.

6.

*Cæcus natus
visum recepit.*

Filius cuiusdam nobilis viri à natiuitate cæcus, meritis B. Francisci lumen accepit optatû. qui nomen ab euentu sortitus, Illuminatus, vocatus est. Assumpsit postea cum in ætate esset, Ordinè beati Francisci, accepti beneficij nõ ingratus: tantumq; profecit in lumine gratiæ & virtutis, vt verè lucis filius videretur. Tandem B. Patris promerentibus meritis, sanctum initium sine sanctiore conclusit.

In

In Zachanto, quod est castrum iuxta Anagninam, miles quidam Gerardus nomine, oculorum lumen ex toto perdidit. Accidit autem ut duo fratres Minores ab exteris partibus venientes, ad domum ipsius hospitaturi diuenterent. Suscepti itaque deuotè, propter reuerentiam sancti Francisci à familiâ totâ, & cum omni benignitate tractati, gratias agentes Deo & hospiti, ad locum fratrum deuenere vicinum. Nocte igitur quadam, beatus Franciscus vni fratrum illorû in somnis apparuit, dicens: Surge, festina cum socio ad domum hospitis nostri, qui Christum & me suscepit in vobis: volo enim beneficia rependere pietatis. Cæcus quidem effectus est, suis promerentibus culpis, quas pœnitentiâ non studuit confessione purgare. Disparente quoque Patre, frater festinus surrexit, ut mandatum cum socio celeriter adimpleret. Venientesque ad hospitis domum, cuncta quæ viderat alter, per ordinem narrauerunt eidem. Stupuit vir ille non modicum, & vniuersa quæ dicebantur, vera esse confirmans: compunctus ad lacrymas, confessus est libens. Tandem correctione promissa, interiorique homine taliter renouato, exteriorem continuo recuperauit aspectum: Huius miraculi fama circumquaque diffusa, non solum ad reuerentiam Sancti: verum etiam ad confessionem humilem peccatorum, & hospitalitatis gratiam plurimos incitauit.

Quidam pro furci calumniâ cæcatus fuit, rigore iustitiæ secularis, apud Assisium: Othone milite per ministros publicos, sententiam Octauiani Iudicis, de eruendis accusato oculis, exsequente. Qui taliter deformatus, effossis oculis, præcis

neruis opticiis, etiam cum cultello, ductus ad altare B. Francisci, imploratâ ipsius clementiâ, & suâ

K 2 in

7.

Cæcus confitens peccatâ, fit videns.

8.

Otho oculis inuisis, S. Fran. magis alios recepit.

in prædicti criminis impositione, innocentia allegata: Sancti ipsius merito, infra triduum, nouos recepit oculos, minores quidem illis, quibus orbatus fuerat, sed non minus limpidè visus officium exercentes. Huius autem stupendi Miraculi, testis fuit prænominatus miles Otho, iuramento ad hoc adstrictus, coram Domino Iacobo, Abbate S. Clementis; auctoritate Domini Iacobi Episcopi Tivertini, de ipso miraculo inquirente. Testis etiam extitit eiusdem miraculi Frater Guillelmus Romanus, à fratre Hieronymo Generali Ministro Ordinis Fratrum Minorum, ad veritatem dicendam, quam circa hoc nouerat, præcepto, & excommunicationis sententia obligatus. Qui taliter adstrictus, coram pluribus Ministris Prouincialibus eiusdem Ordinis, & aliis magni meriti Fratribus, affirmavit se dudum, adhuc secularem existentem, vidisse eum habentem oculos, & postmodum actu executionis iniuriam patientem; ac se, excæcati oculos in terram proiectos, curiosè cum baculo reuoluisse, & postmodum virtute diuinâ, eundem, nouæ lucis receptis oculis, videntem clarissimè, conspexisse.

§. 8. *De liberatis à variis infirmitatibus.*

I. Apud castrum Plebis, iuuenis quidam mendicus surdus erat, & mutus à nativitate suâ: qui linguam adedò curtâ habebat ac tenuem, quòd multoties exquisita à pluribus, præcisa penitus videretur. Vir quidam Marcus nomine, ipsum propter Deum suscepit hospitio: qui eum sibi benefacere sentiens, cœpit cum ipso assiduus demorari. Serò quodam cum prædictus vir cœnaret cum coniuge, astante puero coram eis, dixit vxori; Hoc ego maximum miraculum reputarem: si B. Franciscus huic auditum redderet & loquelam. Et adiecit;

Voueo

Surdus & mutus ex voto auditum accipit & loquelam.